

Attester, er, at vi vil have de Mennesker med, som har været i Udlandet — vi kan maaske finde en anden Udvej til at faa dem med —, thi for deres Vedkommende kan vi ikke faa en Erklæring fra Myndighederne, og vi syntes, det var uheldigt at skrive, at for dem her i Landet kræves det og det, og for dem i Udlandet kræves visse særlige Attestationer. Vi mente, at det var godt at faa dem med, der var rejst til Udlandet, for det er tidt nogle af de bedste, nemlig dem, der har gjort sig skyldige i en Forbrydelse herhjemme og saa rejser til Udlandet for at bane sig en Vej under nye Forhold, hvorefter de vender hjem igen 10 eller 15 Aar efter. For saadanne Mennesker vil det være vanskeligt at skaffe en Straffeattest, og derfor kræver vi Vandelsattest. Det er for at faa Ensartethed, at vi har gjort det. Men vi kan overveje det nærmere i Udvalget, og jeg er ikke i Tvivl om, at Lovforslaget efter den Modtagelse, det har faaet, vil blive hurtigt behandlet her i Tinget.

Steincke: Den højtærede Justitsminister var i sin tilsyneladende Glæde over, at jeg ikke havde kunnet finde det virkelige Motiv til Fremlæggelsen af dette Lovforslag, tilbøjelig til at mene, at jeg havde givet blankt op. Nej, det gjorde jeg ikke, jeg fandt eet Motiv i hvert Fald, og det var Forenklingskommissionsmotivet; den højtærede Justitsminister er Formand for det Udvalg, og her var dog et Omraade, hvor man kunde spare noget. Jeg behøver ikke at tage disse Bemærkninger som Udgangspunkt for en nærmere Drøftelse af, hvorvidt den højtærede Regerings Bestræbelser altid gaar i den Retning at hjælpe de ubemidlede; det vil der blive Lejlighed til at undersøge allerede i Dag under et senere Punkt paa Dagsordenen.

Den højtærede Justitsminister mente, at jeg havde misforstaaet det Eksempel, han havde nævnt i Forelæggelsestalen, og det havde jeg naturligvis, for jeg vidste ikke, at den højtærede Justitsminister kaldte en Snedkersvend for en meget anset Mand, men det maa han vel saa være blevet i Løbet af de 40 Aar. (*Justitsministeren* [Rytter]: Absolut). Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister kalder en Snedkersvend en meget anset Mand — jeg vidste det altsaa ikke. Jeg vidste heller ikke og kunde ikke tænke mig, at Landets Justitsminister kaldte et Indbrudstyveri — juridisk et Indbrudstyveri — for et ubetydeligt Tyveri, og jeg

kan ikke tænke mig, at det er rigtig logisk for Landets Justitsminister, thi i saa Tilfælde vilde han ogsaa i dette Lovforslag lægge Vægt ikke paa Strafferammerne, om det var 8 Maaneders Forbedringshus eller ej, men paa, hvor besværligt det havde været at dirke den Dør op, og paa, hvor meget der havde været i det Rum, der blev dirket op; deraf min Fejltagelse.

Det er ikke rigtigt, som den højtærede Justitsminister betonedede, at Kapitel 16 i Straffeloven om Sædelighedsforbrydelser, som altsaa skulde udelukkes fra at falde ind under denne Lov, alene indeholder Bestemmelser om Sædelighedsforbrydelser overfor Børn. Saa vidt jeg kan erindre, er der adskillige Bestemmelser i Sædelighedskapitlet, som vi kalder det, der aldeles ikke vedrører Sædelighedsforbrydelser overfor Børn, og det var kun en almindelig Gennemgang af disse Paragraffer, jeg ønskede i Udvalget.

Det glædede mig meget at høre, at den højtærede Justitsminister var enig med mig i, at det var langt bedre at faa disse Indskrænkninger fastsat i Dommen fremfor at opretholde dette indviklede Institut, som vi kender for Tiden, og jeg glæder mig saa til at se en Bestemmelse derom i det Straffelovforslag, som vil blive fremsat. Der var kun en Bemærkning, som gjorde mig betænkelig, og det var den højtærede Justitsministers Udtalelse om, at dette Udkast var udsendt til Erklæring, thi naar man ved, hvad det betyder i den offentlige Administration, naar Ministerierne udsender noget til Erklæring, saa ved man, at den Midlertidighed, jeg haabede dette Lovforslag skulde nyde godt af, er meget problematisk. Jeg har ikke overset — hvad den højtærede Justitsminister formodede — Grunden til, at man vilde gaa over til Vandelsattest i Stedet for at forlange Straffeattest. Selvfølgelig læser jeg et Lovforslag og en Betænkning igennem, og jeg gør det navnlig, naar det for en Gangs Skyld er værd at læse igennem, men Spørgsmaalet er, om man ikke kan afhjælpe de Ulemper, der følger med denne Bortrejse til Udlandet og dermed følgende Udelukkelse fra at falde ind under Lovens Regler, paa en anden Maade end ved at gaa over til dette Vandelsattestsystem, som jeg finder meget uheldigt for alle. Det er det, jeg gerne vil have drøftet i et Udvalg.

Endelig mente den højtærede Justitsminister — ja, jeg forstod ham ikke rigtig —, at jeg var beordret til at beskyldte Venstre for Majestætsfornærmelse eller lignende. Han sagde, at noget skulde der jo siges.